

Gott við ágrýtnum ungdómi

Nú ein dagin hoyrdu vit sending í útvarpinum um ungdómsviðurskipti. Har hoyrdist skillinga, hvussu nógv teir borgarligu hava ímóti øllum, sum hefur við ungdóm og frítið at gera.

Tað er kanska ikki so lægdi, at teir borgarligu ikki vilja hava ungdómshús o.l., tí teir vildu jú helst at fólk onga frítið høvdu.

Vit kunnu bara hyggja í Dagblaðið 19. oktober, har eitt av valevnunum, ein yvirlækni, sigur, at «nú tykist í mongum førum at spæl gongur fram um alt, og so kann ein kanska gera eitt sindur til nyttu, um ein orkar meira ella hefur tíð, tá spælið er at enda komið». Hann brúkar eisini orðið hobby.

Tað kann neyvan vera tey ungu, hann sipar til, tí tey eru mong, sum arbeiða eyka fyri at klára lesnað ella læru. Men tað eru iva-leyst vit alment løntu, vit óproduktivu, sum teir borgarligu hava so ilt av.

Taka vit Landssjúkrahúsið sum dømi, so veit eg ikki, hvat hann, sum er eitt sindur omanfyri gólv-ið, heldur um sjitt arbeiði, men eg haldi, at eg kann siga fyri okkum á gólv-ið, at vit avgjørt ikki siggja okkara arbeiði sum nakað hobby.

Landssjúkrahúsið hevur í langa tíð verið undir-mannað á fleiri økjum, so tey, sum starvast har, hava í nógvum førum ar-beitt yvir evni.

Javnaðarflokkurin sær ikki feroyska fólk sum letingar — har spæl gongur fram um arbeiði. Tað er fólk, ið hefur lyft sam-felagið upp til tað, tað er í dag.

Javnaðarflokkurin er fyri fólk, ið alt.

Nógv eru tey sum hesar seinastu dagarnar hava boðið seg fram til at stýra landinum. Við skelvandi hond, opnum armum og alskyns tilboðum royna tey at lokka veljarin til sín. Serliga ódámlegt tykist tað mær, at flokkar sum ongantið hava tikið eitt stig fyri ungdómin, nú lefla fyri júst teimum ungu, av tí at hetta er fyrsta lögtingsvalið við 18 ára valrætti.

Men lat okkum so hyggja at tilboðnum hjá hesum flokkum, og siggja hvat teir veruliga standa fyri.

Fólkaflokkurin, Sam-bandsflokkurin og fleiri av teimum smærri flokk-unum við, rópa seg uppá sonevnda «fria initiativ» — liberalismuna.

Sagt verður at frælsi á økonomiska økinum — tann fria kappingin, sum teir kalla tað — ger, at so

nógv og so væl sum møg-uligt verður framleitt, at vorurnar við hesum gerast biligari og at alt hetta í síðsta enda skal koma fólkinum til góðar.

Men, her hjá okkum í hvussu er, er tað týðiligt at so er ikki.

So skjótt sum eitt virki ikki koyrir skal tað hava lán, stuðul og veðhald úr landskassanum. Og idag hava flestu stóru virkini almenna hjálp fyri neyð-ini. Ein kann snøgt sagt siga at ein slanga verður sett í landskassan, fyri at tað sonevnda «privata, fria initiativ» skal yvir-liva.

Hvat er hetta ananð enn gott prógv um at liberal-isman — «privata, fria initiativ» — er komið á gravarbakkann. Hugsjón-irnar hjá kapitalistisku og liberalu flokkunum halda ikki. Tað sonevnda «fria initiativ» hevur prógv-

að, at tað yvirhøvdur ikki virkar, og fyri at forða tí at detta heilt niður í grøv-ina stendur slangan djúpt niður í landskassan.

Men skal henda slangu-liberalisman sleppa at hó-reiggja sær sum hon vil. Er tað ikki politikkurin hjá slangu-liberalistisku flokkunum at hvør stendur sær sjálvum

næst, men so heldur ikki meir. Teir nora um seg sjálfvan, ja longri røkkur teirra hugsjón ikki. Fjöld-in og fólk, ið er bert góð val-propaganda fyri teir.

Tvørturímóti hesum flokkunum hevur Javnaðarflokkurin tey seinastu 4 árin roynt at deilt bæði ábyrgd og ágóða javnt millum alt fólk, og lagt tyngstu byrðarnar á sterk-astu herðarnar. Tí tað kann ikki vera rætt at tað altíð er tann minnimenti og vanligi lønmóttakarinn ið skal gjalda rokningina hjá sonevndu liberalist-unum.

Støtt er tað tykkara uppgáva at forða fyri at hesir sleppa at týggja sær sum teir vilja og forða fyri at kraddarapolitikur og spekulatión skulu ráða í landinum næstu 4 árin.

Veljið Javnaðarflokkin. Takk fyri.

Hallstein Sigurðsson

Dagtilhaldið fyri tey eldru í Víkunum

Í 1982 keypti Klaksvíkar Kommuna ognirnar hjá Petur Bakaranum í Víkunum, sum millum annað varð gamla hotellið, sum í eitt langt áramál var kommunuskristova og sjúkrakassi.

Ætlanin við hesum keypi varð, at húsinu skuldu takast niður, men Vilhelm Johannesen, sum tá var formaður í sosialu nevnd í býráðnum, legði

fram uppskot um, at varð-veita húsinu, og istaðin seta tey í stand, so tey kundu nýtast til tilhald hjá eldri fólkum í dagin.

Hetta uppskot fekk onki serliga góða móttöku í býráðnum, serliga frá fólkaflokkunum.

Hóast harðá móttøðu fingi javnaðarmennirnir í býráðnum, sett pening av á figgjarætlanini til istandsetan av húsinum,

soleiðis, at arbeiði kundi byrjað.

Á vári 1985 vóru húsin mest sum klár at taka í nýtslu. — Men nú kom steðgur í, og húsinu stóðu tó. — Hóast nýggi formaðurin í sosialu nevnd Margit Joensen, sáli, strongdi á sínar parta-menn í býráðnum saman við okkum javnaðarmonnum í býráðnum, gekk ógvuliga strílt at fáa

dagtilhaldið at virka.

Tá ið so hetta endiliga kom igongd, visti tað seg, at húsið bert er opið nakrar fáar timar seinna-part á degi, tó ikki allar gerandisdagar í vikuni, sagt var frá at hetta bert varð ein royndartíð í einar tveir mánaðar.

Ynski og uppskot okk-ara í sosialu nevnd varð, at dagtilhaldið skuldi vera opið allar gerandisdagar í vikuni frá tíðliga á morgni til klokkan fimm seks um kvöldið.

Nú hevur tilhaldið verið opið í gott og væl eitt ár, og skuldi henda royndar-tíð verið av. — Vón mín skal tí vera, at tilhaldið verður opið soleiðis, at fólk kunnu stækka inn á gólv-ið, at stytta sær um stundir, práta og hava okkurt til hendurnar, allar tíðir á degnum.

Vónandi fær hetta góða undirtøku, og góða hjálp frá Klaksvíkar býráð, soleiðis, at húsið fer at virka sum upprunaliga ætlað.

Christian Olsen, býráðslimur fyri javnaðarflokkin

